

ದಿನಚರಿ ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಮೊದಲ ಸಾಲೇ 'ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಮುಹೂರ್ತೇ ಉತ್ತಿಷ್ಠೇ ಸ್ವಸ್ಥೋ ರಕ್ಷಾಧಂ ಅಯುಷ್ಯೇ' ಎಂದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಬೆಳಗಿನ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಓದಿಸಲು ಹಚ್ಚಿ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಬೇಗ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುತ್ತದೆ; ಆರೋಗ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವುನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಕಾಲೇಜೆಗೆಂದು ಉಂಟು ಬಿಡುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಂಬೆಳಗಿನ ಸಕ್ಕರೆನಿಧೆಯಂಬುದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಗಗನಕುಸುಮವೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು. ಕಾಲೇಜೆಗೆಂದು ಹಾಸ್ಯಲೀಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಪದವಿ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೆ ನಾನು ನನಿಷ್ಪತ್ವಾದಂತೆ ರಾತ್ರಿ ಏರಡರವರೆಗೆ ಒದುವುದು, ಬೆಳಗೆ ಎಂಟರವರೆಗೆ ಮಲಗುವುದನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ, ಈ ಸ್ನೇಕಲ್ ತಾತ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಎಷ್ಟೂಂದು ಸಿಹಿಯಾದ ನಿಧೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದನಲ್ಲ ಎಂದು ಹಲ್ಲುಹಲ್ಲು ಕಡಿಯವಂತಾಗಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಅನಂತರವೇ ಮೆದುಳು ಬುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಜನರಿಗೆ ನಾಕ್ಕನಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೇಂಸರೇ ಇದೆ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ. ಓದಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಸ್ನೇಕಲ್ ತಾತ? ಕೆತ್ತೊಗ್ಗಿರುವ ಕಾಲಚಾಳನ ಹೇಳುತ್ತ ಕಥಾಕಾಲಕ್ಕೇವ ನಡೆಸಿರುವ ಅವನು ಓಬೆರಾಯನ ಕುಲದ ಪೈಟ್‌ಡೇಟ್‌ಡ್ರೋ ಭೂತ!

